

ת"פ 41082/05/19 - מדינת ישראל נגד מאיר ברק אביטל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41082-05-19 מדינת ישראל נ' אביטל(עציר)

בפני

כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י מר שי בליטי - פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

מאיר ברק אביטל

ע"י עו"ד גבי טרונישולי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו במספר עבירות של הפרת צו פיקוח, על פי החוק להגנה על הציבור מפני עברייני מין. ואלו עובדות האישום:

ביום 31.12.15 ניתן בעניינו של הנאשם צו פיקוח, אשר בין היתר אסר עליו להתחבר עם קטינים, להמצא ביחידות עם קטינים, ללא נוכחות בגיר המודע לאיסור וליצור קשר עם קטינים בכל אמצעי. כמו כן נאסר על הנאשם לצרוך סמים. תקפו של הצו היה עד יום 31.12.19.

במהלך השנים 2016-2018 של הנאשם מספר הודעות בפייסבוק לקטין יליד דצמבר 2000, חבר של אחיינו, ושוחח עמו בטלפון שמונה פעמים, וזאת בידעו שהוא קטין.

הנאשם שלח בקשת חברות בפייסבוק לקטין אחר, יליד נובמבר 2001. הקטין דחה את הבקשה והנאשם שלח בקשה נוספת שהתקבלה. בימים 8.4.19 ו- 7.5.19 שלח הנאשם לקטין הודעות במכשיר הטלפון, וכל זאת בידעו כי הוא קטין. בהודעה האחרונה שאל הנאשם לגילו של הקטין ואז פסק הקשר ביניהם.

ביום 7.5.19 שהה הנאשם בבית מכרים שהיה בו קטין, מבלי שהיה במקום בגיר שהיה מודע לצו הפיקוח. בפרק זמן זה קצין פיקוח התקשר לנאשם, כי חשד שהנאשם נמצא בחברת קטינים. הנאשם אמר לקצין הפיקוח כי הוא נמצא עם קטין באותו מקום וקצין הפיקוח הורה לו לצאת מהבית.

במהלך שנת 2019 צרך הנאשם מריחואנה.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום ללא הסכמה בשאלת העונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר ולהפעיל באופן מצטבר מאסר מותנה שלחובתו, וזאת לאור חומרת המעשים ופגיעתם בערכים מוגנים. בטיעונו ביקש לקבוע להפרות הצו שעניינן יצירת קשר עם קטינים מתחם אחד, של מאסר לתקופה שבין 12 ל- 24 חודשים ולהפרות שעניינן צריכת סמים מתחם של מאסר לתקופה שבין 3 ל- 12 חודשים. בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן הרשעותיו הקודמות הרבות, ביקש להשית על הנאשם עונשים בצידם הגבוה של המתחמים.

ב"כ הנאשם ביקש להקל עמו ככל שניתן ולהסתפק בימי מעצרו. לשיטתו, מלבד ההפרה הראשונה (הקשר עם הקטין יליד שנת 2000), יתר ההפרות הן מינוריות, והתמצו בשהות אקראית עם קטין, או קשר מינמלי, ואין בהן חומרה. לענין הסמים אמר, כי המעשה נעשה בתקופת משבר, בסמוך לפטירת אמו של הנאשם.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם הודה במיוחס לו וקיבל אחריות למעשים, הן בפני קצין הפיקוח יחס לחלק מהמעשים, והן לפני בית המשפט.

ב"כ שני הצדדים הפנו לפסיקה שונה לתמיכה בטיעוניהם.

הנאשם אמר את מלתו. לדבריו לא ידע שיהיה קטין בבית בו ביקר, ועל כן הביע חרטה וביקש שיופנה לטיפול (הדבר לא נרשם בפרוטוקול).

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשיו של הנאשם ברורה. לחובת הנאשם הרשעות קודמות בביצוע עבירות מין בקטינים, אליהן אתייחס בהמשך, ועל כן הוטל עליו צו פיקוח. מטרתו של הצו היתה למנוע כל קשר בין הנאשם ובין קטינים, על מנת למנוע חשש כי יפגע בהם מינית.

שמירה על שלומם ובטחונם של קטינים ומניעת פגיעה בהם נמצאת בראש סולם הערכים המוגנים של החברה. מטרתו של צו פיקוח היא לשים "דלת ברזל" שתחצוץ בין עברייני מין ובין קורבנות פוטנציאליים, גם במחיר של פגיעה מסוימת בחירותו של העברייני, על מנת למנוע מראש קשר שטמון בו פוטנציאל של סכנה לקטינים. ר' בש"פ 8054/14 פלוני, שם נפסק:

"תכליתו של צו הפיקוח היא מניעתית ולא עונשית, והשיקולים שביניהם על בית המשפט למצוא את נקודת האיזון בדונו בבקשה להטלת צו פיקוח על עברייני שסיים לרצות את עונשו, עניינם באינטרס הציבורי שבהגנה על שלום הציבור מפני ביצוע עבירות מין מחד גיסא, ובזכויות ובחירויות של עברייני המין אשר סיים לרצות עונשו ולשלם את חובו לחברה מאידך גיסא."

צו פיקוח אשר נאשם אינו מקפיד לקיימו, ככתבו וכלשונו, אינו שווה את הנייר שעליו נכתב ואינו משיג את מטרתו. לפיכך יש להבהיר לכל עברייני מין מורשע, כי ציות לצו פיקוח הוא חובה ואינו נתון לשיקול דעתו של המפוקח. הדרך להעביר מסר זה היא אחת: להציב בצידה של הפרת צו פיקוח עונש מוחשי ומרתיע, המבטא חוסר סובלנות להפרת הצו. ר' למשל עפ"ג 60034-07-14, שמעון נ' מדינת ישראל:

בימ"ש קמא (כב' השופט ע' דרויאן) הטיל על המערער 15 חודשי מאסר בפועל ועל כך משיגה

הסנגורית בהודעת הערעור שבפנינו. לטענתה, מדובר בתקופה ארוכה מידי שסוטה מנורמת הענישה המקובלת בתיקים מסוג זה. המערער, גם אם הוא זקוק לעונש, נשלח לתקופת מאסר ממושכת שמחייבת את התערבותה של ערכאת הערעור.

איננו סבורים כי נפלה שגגה מעם בימ"ש קמא. שני היבטים מרכזיים לחומרה שבמעשים שבפנינו: האחד, עניינו הפרת הצו, כאמור עוד לא יבשה הדיו על החלטתו של בימ"ש שהטיל את צו הפיקוח, והמערער שש לקרב והפר את הצו באופן בוטה, חד משמעי, למעשה המערער התעלם מהצו לחלוטין. לפיכך, נראה שצווים של בימ"ש אינם גורם מרתיע עבור המערער שבפנינו ושמה המאסר יעשה מה שלא עשה צו הפיקוח.

במקרה שלפני, הנאשם הפר את צו הפיקוח בכך שיצר קשר עם קטין אחד לאורך תקופה של שנתיים ויזם קשר עם קטין נוסף. כמו כן הנאשם הגיע למקום בו היה קטין, ולא עזב אותו מיד (אם כי במקרה זה ניתן לקבל את הטענה שהנאשם לא יכל לצפות מראש שיהיה במקום קטין). אמנם מעשיו של הנאשם לא חרגו מקשר עם שני קטינים ונוכחות במקום בו היה קטין נוסף, ואין טענה כי הקשר נשא אופי מיני, אך עדיין מדובר בהפרות חוזרות ונשנות של צו הפיקוח, אשר יצרו פוטנציאל סיכון ממשי (ולמעלה מהדרוש אומר, כי הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמדות באופן שאין ברור ממנו עד כמה חיוני להציב חיץ בינו ובין קטינים, לשם הגנה עליהם).

לצד זאת הנאשם הפר את הצו בכך שצרך סמים, אך במכלול הנתונים עניין זה נבלע בהפרות החמורות יותר, ולא ראיתי לקבוע בעניינו מתחם עונש נפרד.

לפיכך מתחם העונש ההולם את מכלול המעשים בהם הורשע הנאשם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה וחצי.

נתונים שאינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1972. לחובתו הרשעות קודמות רבות, בגין נדון לעונשי מאסר המצטברים לשנים רבות:

בשנת 1991 נדון לארבעה חודשי מאסר בשל עבירות מין, אלימות, איומים והטרדה עד.

בשנת 1992 נדון ל- 16 חודשי מאסר בשל עבירת מין.

בשנת 1993 נדון לעשרה חודשי מאסר בשל עבירות מרמה וגניבה.

בשנת 1996 נדון ל- 24 חודשי מאסר בשל עבירות מין.

בשנת 1997 נדון ל- 16 חודשי מאסר בשל עבירות מרמה וגניבה.

בשנת 1998 נדון לששה חודשי מאסר בשל עבירות מין.

בשנת 2000 נדון לששה חודשי מאסר בשל עבירת מין.

בשנת 2001 נדון ל- 18 חודשי מאסר בפועל, בשל עבירות מין.

בשנת 2002 נדון לשבעה חודשי מאסר בשל עבירות תקיפה ואיומים.

בשנת 2003 נדון לחודשיים מאסר בשל עבירות אלימות.

בשנת 2003 נדון לשבעה חודשי מאסר בשל עבירות אלימות.

בשנת 2003 נדון ל- 28 חודשי מאסר בשל עבירות מין ואלימות.

בשנת 2007 נדון ל- 42 חודשי מאסר, בשל עבירות מין.

בשנת 2008 נדון לחודשיים מאסר בשל עבירות אלימות.

בשנת 2011 נדון ל- 11 חודשי מאסר בשל עבירות החזקת סכין ואיומים.

בשנת 2012 נדון הנאשם לשמונה חודשי מאסר בשל עבירות של הפרת צו פיקוח.

בשנת 2014 נדון הנאשם ל- 23 חודשי מאסר, בשל עבירות מין והפרת צו פיקוח.

בשנת 2015 נדון הנאשם לשלושה חודשי מאסר, בשל עבירת תקיפת שוטר.

בשנת 2017 נדון הנאשם ל- 25 חודשי מאסר בשל עבירות הפרת צו פיקוח, הטרדה מינית, החזקת סכין ואיומים.

בשנת 2017 נדון הנאשם לשלושה חודשי מאסר בשל עבירה של החזקת סכין.

בשנת 2018 נדון הנאשם לשמונה חודשי מאסר וארבעה חודשי מאסר מותנה בשל עבירה של הפרת צו פיקוח. מאסר זה הוא חב הפעלה בתיק שלפני.

מעבר לכך, הנאשם הורשע גם בעבירות אלימות ורכוש נוספות, בגין נדון למאסרים מותנים.

חלק ניכר מעבירות המין והאלימות בהן הורשע הנאשם בוצעו בקטינים. כמו כן מאסרים מותנים אשר הוטלו על הנאשם, בין היתר בעבירות מין והפרת צו פיקוח, הופעלו לאורך השנים.

דין והכרעה

מכלול שיקולי הענישה פועל לחובתו של הנאשם: מדובר בעבריין מועד, אשר הרגיל עצמו לפגוע בגופם, כבודם ורכושם של אחרים. ניכר בנאשם כי אין עליו מורא חוק ואין דבר המרתיעו מלבצע עבירות. רצף מאסרים ממושכים שהוטלו על הנאשם, כמו גם מאסרים מותנים שהיו לחובתו, לא הסיטו אותו מדרכו הרעה. לאור זאת, משקלם של רכיבי ההרתעה וההגנה על הציבור בגזירת ענשו של הנאשם יקבל את מלוא הדגש.

עוד אציין, כי הנאשם נדון כבר פעמיים בשל הפרתו של צו הפיקוח מושא תיק זה, בשנת 2017 בשל רצף הפרות ועבירות נלוות ובשנת 2018 בשל הפרה אחת, ונדון למאסרים של 25 חודשים ושמונה חודשים - ובכל זאת המשיך להפר את הצו עוד מספר פעמים נוספות, כעולה מעובדות האישום.

עם זאת, הנאשם קיבל אחריות למעשיו והודה במיוחס לו, ובכך חסר מהקטינים את הקושי הכרוך במתן עדות. עניין זה מהווה שיקול יחידי המצדיק שלא למצות עם הנאשם את הדין ולא להטיל עליו עונש המצוי ברף העליון של המתחם.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבע עשר חודשי מאסר בפועל. מהמאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם, מיום 7.5.19.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של ארבעה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 60640-07-18 ביום 31.10.18. עונש זה יופעל במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל ירצה הנאשם שמונה עשר חודשי מאסר.
- ג. חמישה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה של הפרת צו פיקוח.

שירות בתי הסוהר יתן דעתו לבקשת הנאשם להשתלב בהליך טיפולי. יש לקוות כי הנאשם יעשה מאמץ לצאת מהמעגל בו הוא נמצא.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ט, 16 יולי 2019, במעמד הצדדים.